

عنوان مقاله:

جنگل های بلوط درکش خراسان شمالی؛ نگینی جدا شده از جنگل های هیرکانی

محل انتشار:

نشریه طبیعت ایران، دوره 4، شماره 3 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

لیلا کریمی - دکتری جنگل شناسی و اکولوژی جنگل، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه بجنورد، ایران

پریسا پناهی - دانشیار پژوهش، موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، تهران، ایران

جلال حسن نژاد - دانشجوی دکتری علوم جنگل، اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری استان خراسان شمالی، سازمان جنگلها، مراتع و آبخیزداری کشور، بجنورد، ایران

خلاصه مقاله:

تخریب جنگل ها و عرصه های طبیعی سبب بروز بحران های محیط زیستی می شود. در نتیجه، حفظ و حراست از جنگل ها، مراتع و ذخیره گاه های ژنتیکی کشور به عنوان یک وظیفه ملی حائز اهمیت فراوانی است. جنگل های بلوط درکش در استان خراسان شمالی یکی از مناطقی است که با وجود پتانسیل های فراوان از نظر اکولوژیکی و گردشگری، کمتر شناخته شده است. این جنگل ها با وسعتی بالغ بر ۱۳۰۰۰ هکتار پس از انقطاع چند ده کیلومتری از جنگل گلستان، با پیوستگی منظم و با ترکیبی از گونه های مختلف درختی، درختچه ای و علفی با غالبیت گونه بلندمازو در استان خراسان شمالی قرار دارند. این جنگل ها تنها ذخیره گاه و یگانه جنگل بلوط در نیمه شرقی کشور محسوب می شوند. حفاظت از این جنگل های با ارزش، کنترل و جلوگیری از حضور بیش از ظرفیت عرصه از دام در این جنگل ها و رعایت فصل چرا، جلوگیری از تبدیل کاربری جنگل به کشاورزی از برنامه های مهم مدیریتی این جنگل هاست که باید مورد توجه مسئولان قرار گیرد. با توجه به اینکه این منطقه جاذبه های گردشگری زیادی برای گردشگران و علاقمندان به طبیعت دارد، توجه به اکوتوریسم موجب کاهش وابستگی به جنگل و شناخته شدن آن می شود.

کلمات کلیدی:

بلندمازو، جنگل های درکش، جنگل های هیرکانی، خراسان شمالی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1891143>

